

Datum van inontvangstneming : 30/05/2025

Zaak C-293/25 [Moguchev]ⁱ

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

22 april 2025

Verwijzende rechter:

Apelativen sad Sofia (Bulgarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

22 april 2025

Verzoeker in hoger beroep:

RT

Verweerder in hoger beroep:

Sofiyska apelativna prokuratura

Voorwerp van het hoofdgeding

De vraag rijst welke procedure de rechter in eerste aanleg moet toepassen bij het behandelen en afdoen van een strafzaak in een geval waarin de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel is geweigerd en overeenkomstig artikel 4, lid 6, van kaderbesluit 2002/584/JBZ de verbintenis is aangegaan om de straf zelf ten uitvoer te leggen, en de beslissingsstaat een certificaat in de zin van artikel 5, lid 1, van kaderbesluit 2008/909/JBZ heeft afgegeven en toegezonden – de procedure volgens de artikelen 453 e.v. van de Nakazatelno-protsesualen kodeks (wetboek van strafvordering), namelijk tot overbrenging van gevonnniste personen, of de procedure volgens de Zakon za priznavane, izpalnenie i izprashtane na sadebni aktove za nalagane na nakazanie lishavane ot svoboda ili na merki, vklyuchvashti lishavane ot svoboda (wet op de erkenning, tenuitvoerlegging en toezending van strafvonnissen waarbij vrijheidsstraffen of maatregelen, daaronder begrepen tot vrijheidsbeneming strekkende maatregelen, zijn opgelegd), de wet

ⁱ Dit is een fictieve naam, die niet overeenkomt met de werkelijke naam van enige partij in de procedure.

waarbij kaderbesluit 2008/909/JBZ van de Raad van 27 november 2008 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op strafvonnissen waarbij vrijheidsstraffen of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregelen zijn opgelegd, met het oog op de tenuitvoerlegging ervan in de Europese Unie, in de nationale rechtsorde is omgezet.

Voorwerp en rechtsgrondslag van de prejudiciële verwijzing

Het verzoek om een prejudiciële beslissing is ingediend overeenkomstig artikel 267, eerste alinea, onder b), VWEU en bevat een verzoek tot toepassing van de spoedprocedure krachtens artikel 107 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof.

Prejudiciële vraag

- 1) Moeten artikel 8, lid 1, en artikel 25 van kaderbesluit 2008/909/JBZ van de Raad van 27 november 2008 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op strafvonnissen waarbij vrijheidsstraffen of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregelen zijn opgelegd, met het oog op de tenuitvoerlegging ervan in de Europese Unie, aldus worden uitgelegd dat zij nationale wetgeving en rechtspraak toestaan volgens welke een nationale rechterlijke instantie die een vonnis waarbij een vrijheidsstraf is opgelegd en het in artikel 5, lid 1, van dit kaderbesluit bedoelde certificaat moet behandelen, voor de erkenning en tenuitvoerlegging van het desbetreffende strafvonnis een andere nationaalrechtelijke procedure kan toepassen dan die welke waarin de nationale wet tot omzetting van dat kaderbesluit voorziet, wanneer het certificaat en het vonnis zijn toegezonden nadat een rechterlijke instantie van dezelfde lidstaat heeft geweigerd het Europees aanhoudingsbevel ten uitvoer te leggen en zich er overeenkomstig artikel 4, punt 6, van kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten toe heeft verbonden om de straf zelf ten uitvoer te leggen?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Artikel 5, lid 1, artikel 8, lid 1, en artikel 25 van kaderbesluit 2008/909/JBZ van de Raad van 27 november 2008 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op strafvonnissen waarbij vrijheidsstraffen of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregelen zijn opgelegd, met het oog op de tenuitvoerlegging ervan in de Europese Unie

Artikel 4, lid 6, van kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Artikel 1, artikel 12, leden 1 en 3, en artikel 29 van de Zakon za priznavane, izpalnenie i izprashtane na sadebni aktove za nalagane na nakazanie lishavane ot svoboda ili na merki, vklyuchvashti lishavane ot svoboda (wet op de erkenning, tenuitvoerlegging en toezending van strafvonnissen waarbij vrijheidsstraffen of maatregelen, daaronder begrepen tot vrijheidsbeneming strekkende maatregelen, zijn opgelegd; hierna: „erkenningwet”), alsook § 2 van de Dopalnitelni razporedbi (aanvullende bepalingen) en § 6 van de Prehodni i dopalnitelni razporedbi (overgangs- en aanvullende bepalingen) bij de erkenningwet

Artikel 40, leden 1 en 4, en artikel 44, leden 8 tot en met 11, van de Zakon za ekstraditsiyata i Evropeyskata zapoved za arest (wet op de overlevering en het Europees aanhoudingsbevel; hierna: „overleveringswet”)

Artikelen 453 tot en met 462 van de Nakazatelno-protsesualen kodeks (wetboek van strafvordering; hierna: „NPK”)

Wet op de erkenning, tenuitvoerlegging en toezending van strafvonnissen waarbij vrijheidsstraffen of maatregelen, daaronder begrepen tot vrijheidsbeneming strekkende maatregelen, zijn opgelegd

Erkennings- en beroepsprocedure

Artikel 12

(1) Na ontvangst van de rechterlijke beslissing en het certificaat overeenkomstig artikel 3 leidt de rechter onverwijld de erkenningsprocedure in en stelt hij binnen een termijn van 14 dagen een openbare zitting vast om de zaak te onderzoeken.

[OMISSIS]

(3) De zaak wordt afgedaan door een alleensprekende rechter, in verplichte aanwezigheid van het openbaar ministerie en de gedaagde veroordeelde.

Overlevering op grond van een Europees aanhoudingsbevel en procedures van overlevering tussen de lidstaten

Artikel 29

(1) Indien er een Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd met het oog op de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf of maatregel, daaronder begrepen een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel, terwijl de gezochte persoon verblijft in of onderdaan of ingezetene is van de Republiek Bulgarije, kan de bevoegde rechterlijke instantie beslissen om deze straf of maatregel overeenkomstig zijn nationale recht zelf ten uitvoer te leggen.

- (2) Een Bulgaars onderdaan of ingezetene van de Republiek Bulgarije, die op grond van een Europees aanhoudingsbevel met het oog op strafvervolgning aan een andere lidstaat is overgeleverd onder de garantie dat hij zal worden teruggezonden, wordt overeenkomstig de bepalingen van deze wet teruggezonden.
- (3) De beslissing overeenkomstig lid 1 wordt genomen uiterlijk 30 dagen na ontvangst van het verzoek overeenkomstig artikel 44, leden 8 tot en met 13, van de [overleveringswet].

Overgangs- en aanvullende bepalingen

§ 6. In de betrekkingen tussen de Republiek Bulgarije en de lidstaten die de vereisten van kaderbesluit 2008/909/JBZ van de Raad van 27 november 2008 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op strafvonnissen waarbij vrijheidsstraffen of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregelen zijn opgelegd, met het oog op de tenuitvoerlegging ervan in de Europese Unie, zoals gewijzigd bij kaderbesluit 2009/299/JBZ van de Raad van 26 februari 2009 tot wijziging van kaderbesluit 2002/584/JBZ, kaderbesluit 2005/214/JBZ, kaderbesluit 2006/783/JBZ, kaderbesluit 2008/909/JBZ en kaderbesluit 2008/947/JBZ en tot versterking van de procedurele rechten van personen, tot bevordering van de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op beslissingen gegeven ten aanzien van personen die niet verschenen zijn tijdens het proces, in hun nationale rechtsorde hebben omgezet, is deze wet van toepassing in plaats van de volgende verdragen:

[OMISSIS]

Wet op de overlevering en het Europees aanhoudingsbevel

Mogelijke weigeringsgronden voor de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel

Artikel 40

- (1) De Okrazhen sad [regionale rechtbank] kan de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel weigeren wanneer

[OMISSIS]

4. de gezochte persoon die voor een naar Bulgaars recht strafbaar feit is veroordeeld, ingezetene is van de Republiek Bulgarije, daar duurzaam verblijft of Bulgaars onderdaan is, en de Bulgaarse rechterlijke instantie zich verbindt tot tenuitvoerlegging, door het openbaar ministerie, van de door de rechterlijke instantie van de beslissingsstaat opgelegde vrijheidsstraf of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel; in deze gevallen is artikel 29, lid 2, van [de erkenningswet] van toepassing.

Gerechtelijke procedure

Artikel 44

[OMISSIS]

(8) In de gevallen bedoeld in artikel 40, lid 1, punt 4, verbindt de rechterlijke instantie zich tot tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf of de tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel.

(9) Na het geven van de beslissing stelt de rechterlijke instantie ambtshalve de dwangmaatregel vast die van kracht blijft tot aan het einde van de procedure tot tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf of de tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel.

(10) Zodra de beslissing overeenkomstig lid 8 onherroepelijk is geworden, zendt de rechterlijke instantie een afschrift daarvan toe aan de Okrazhna prokuratura [regionale openbare aanklager] van de woonplaats van de betrokken persoon.

(11) De Okrazhen prokurator [regionale openbare aanklager] dient een verzoek in bij de bevoegde regionale rechterlijke instantie van de woonplaats van de betrokken persoon, die dit verzoek onderzoekt overeenkomstig artikel 457, leden 2 tot en met 5, van de Nakazatelno-protsesualen kodeks [wetboek van strafvordering].

Nazatelno-protsesualen kodeks (wetboek van strafvordering)

Hoofdstuk zesendertig.

PROCEDURE IN VERBAND MET DE INTERNATIONALE SAMENWERKING IN STRAFZAKEN

Afdeling I.

Overbrenging van gevonnisse personen

Beslissing van de rechtbank betreffende vragen inzake de tenuitvoerlegging van de straf

Artikel 457

- 1) Zodra de gevonnisse persoon in de Republiek Bulgarije aankomt of zodra vaststaat dat hij zich op haar grondgebied bevindt, zendt de procureur-generaal het voor tenuitvoerlegging aanvaarde vonnis met de bijgevoegde stukken toe aan de Sofiyski gradski sad [rechter voor de stad Sofia, Bulgarije] met een voorstel voor de beslissing van de vragen inzake de tenuitvoerlegging.

- 2) De rechtbank doet tijdens een terechtzitting waaraan de openbaar aanklager deelneemt en waarvoor de gevonniste persoon wordt opgeroepen, bij beschikking uitspraak over het voorstel.
- 3) De beschikking vermeldt het nummer en de datum van het ten uitvoer te leggen vonnis, de zaak waarin het is gewezen, de tekst van de Bulgaarse wet die voorziet in de strafbaarstelling van het begane feit, en de duur van de door de buitenlandse rechterlijke instantie opgelegde vrijheidsstraf, en bepaalt het regime van de straf die moet worden ondergaan alsmede het soort penitentiaire inrichting.
- 4) Indien de maximumduur van de vrijheidsstraf voor het begane strafbare feit in het Bulgaarse recht lager is dan de in het vonnis bepaalde duur, beperkt de rechtbank de opgelegde straf tot die duur. Indien het Bulgaarse recht niet voorziet in een vrijheidsstraf voor het begane strafbare feit, bepaalt de rechtbank een straf die zo veel mogelijk overeenstemt met de in het vonnis opgelegde straf.
- 5) De duur van de voorlopige hechtenis en van de reeds ondergane straf in de beslissingsstaat wordt in mindering gebracht en – indien de sancties verschillen – in aanmerking genomen bij de bepaling van de duur van de straf.

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure

- 1 RT, een Bulgaars onderdaan, is door de Hovrätt för Övre Norrland (rechter in tweede aanleg Övre Norrland, Zweden) bij uitspraak van 4 april 2023, die op 22 juni 2023 onherroepelijk is geworden, in strafzaak nr. B 806-22 wegens „verkrachting” in de zin van artikel 1, lid 1, van hoofdstuk 6 van het Zweedse wetboek van strafrecht veroordeeld tot een vrijheidsstraf van twee jaar.
- 2 Op 21 december 2023 is bij de Sofiyski gradski sad (rechter voor de stad Sofia, Bulgarije; hierna: „rechter in eerste aanleg”) zaak nr. 7374/23 ingeleid ter tenuitvoerlegging van een straf, op basis van een door de Sofiyska gradska prokuratura (openbaar ministerie van Sofia, Bulgarije) ingediend en door het openbaar ministerie van Stockholm (Zweden) uitgevaardigd Europees aanhoudingsbevel met het oog op de overlevering van de Bulgaarse onderdaan RT ten behoeve van de tenuitvoerlegging van de aan hem door de Zweedse rechter opgelegde vrijheidsstraf.
- 3 De procedure in bovengenoemde zaak is afgesloten bij beschikking van 3 januari 2024, waarbij de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel op grond van artikel 40, lid 1, punt 4, van de overleveringswet, dat in het Bulgaarse recht overeenkomt met artikel 4, lid 6, van kaderbesluit 2002/584/JBZ, is geweigerd en tegelijkertijd is beslist dat de in Zweden opgelegde vrijheidsstraf in de Republiek Bulgarije ten uitvoer zal worden gelegd.

- 4 Bij deze beschikking is de voorlopige hechtenis bekrachtigd die in de vorm van „huisarrest” tegen de gezochte persoon RT was bevolen vanaf 21 december 2023 tot aan het einde van de procedure tot tenuitvoerlegging van de door de Zweedse rechter opgelegde vrijheidsstraf, en is bevolen tot elektronisch toezicht op de naleving van deze maatregel.
- 5 Nadat de beschikking van de rechter in eerste aanleg tot weigering van tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel en tot instemming met de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf in de Republiek Bulgarije onherroepelijk was geworden, is een afschrift daarvan toegezonden aan het openbaar ministerie van Sofia.
- 6 Op 7 februari 2024 is bij de rechter in eerste aanleg zaak nr. 806/2024 ter tenuitvoerlegging van een straf ingeleid op basis van een voorstel van het openbaar ministerie van Sofia tot erkenning en tenuitvoerlegging, overeenkomstig artikel 12 van de erkenningswet, van het in Zweden tegen de Bulgaarse onderdaan RT gewezen vonnis. Bij het voorstel van het openbaar ministerie van Sofia was een door de Hovrätt för Övre Norrland afgegeven en in het Bulgaars vertaald certificaat in de zin van artikel 4 van kaderbesluit 2008/909/JBZ gevoegd, vergezeld van het vonnis van de Zweedse rechter waarbij tegen de Bulgaarse onderdaan RT een vrijheidsstraf was opgelegd.
- 7 De ingestelde gerechtelijke procedure is overeenkomstig artikel 12, lid 3, van de erkenningswet behandeld door een alleensprekende rechter. Deze heeft op 8 april 2024 een beschikking gegeven waarbij hij op grond van artikel 7 van de erkenningswet het vonnis in strafzaak nr. B 806-22 van de Hovrätt för Övre Norrland van 4 april 2023, dat op 22 juni 2023 onherroepelijk was geworden en waarbij de Bulgaarse onderdaan RT was veroordeeld tot een vrijheidsstraf van twee jaar wegens „verkrachting” in de zin van artikel 1, lid 1, van hoofdstuk 6 van het Zweedse wetboek van strafrecht [wat overeenkomt met een strafbaar feit in de zin van artikel 150, lid 1, van de Nakazetelen kodeks (Bulgaars wetboek van strafrecht)], heeft erkend en met de tenuitvoerlegging ervan heeft ingestemd. Bovendien heeft hij een „algemene” wijze van tenuitvoerlegging gelast en op grond van artikel 12, lid 9, van de erkenningswet de duur van de voorlopige hechtenis op Zweeds en Bulgaars grondgebied, alsook de duur van de voorlopige hechtenis die in de vorm van „huisarrest” was opgelegd vanaf 21 december 2023 tot aan het onherroepelijk worden van de beschikking en de afsluiting van de tenuitvoerleggingsprocedure, in mindering gebracht.
- 8 De verdediger van de gevonniste Bulgaarse onderdaan RT heeft bij de Apelativ Sad Sofia (rechter in tweede aanleg Sofia, Bulgarije; hierna: „appelrechter”) hoger beroep ingesteld tegen deze in eerste aanleg gegeven beschikking en daarin aangevoerd dat het door de Zweedse autoriteiten afgegeven certificaat niet voldoet aan de vereisten van kaderbesluit 2008/909/JBZ en dat niet is vastgesteld dat de in Zweden gevonniste persoon dezelfde persoon is als de bij deze procedure betrokken Bulgaarse onderdaan.

- 9 Vervolgens is bij de appelrechter de beroepsprocedure in zaak nr. 858/2024 ter tenuitvoerlegging van een straf ingeleid en afgesloten bij beslissing van 26 juli 2024, waarbij de bestreden beschikking van de rechter in eerste aanleg is vernietigd en de zaak voor een nieuwe behandeling is terugverwezen naar een andere kamer. De appelrechter heeft vastgesteld dat de in eerste aanleg gegeven beschikking door een alleensprekende rechter onrechtmatig was, aangezien het voorstel van het openbaar ministerie van Sofia tot erkenning en tenuitvoerlegging van het Zweedse vonnis overeenkomstig de procedure van hoofdstuk zesendertig „PROCEDURE IN VERBAND MET DE INTERNATIONALE SAMENWERKING IN STRAFZAKEN”, afdeling I „Overbrenging van gevonnisde personen”, artikelen 453 tot en met 462 NPK, door een kamer met drie rechters had moeten zijn behandeld. Volgens deze vernietigingsbeslissing wordt deze procedure geregeld door artikel 44, lid 11, van de overleveringswet, zodat de rechter in eerste aanleg de procedure overeenkomstig de erkenningswet niet had mogen toepassen.
- 10 Na terugverwijzing van de zaak voor een nieuwe behandeling is strafuitvoeringsprocedure nr. 4653/2024 ingeleid. De procedure voor de appelrechter (de verwijzende rechter in deze zaak) is ingeleid naar aanleiding van het door de verdediger van de veroordeelde RT ingestelde hoger beroep tegen de in eerste aanleg gegeven beschikking van 5 december 2024 in zaak nr. 4653/2024 ter tenuitvoerlegging van een straf; bij die beschikking is het vonnis in strafzaak nr. B 806-22 van de Hövrätt för Övre Norrland van 4 april 2023, waarbij de Bulgaarse onderdaan RT was veroordeeld tot een vrijheidsstraf van twee jaar, erkend en is met de tenuitvoerlegging daarvan ingestemd. Bij diezelfde beschikking is het door RT gepleegde strafbare feit gekwalificeerd als een strafbaar feit in de zin van artikel 150, lid 1, van het Bulgaars wetboek van strafrecht. In de in eerste aanleg gegeven beschikking is een voorlopig „algemene” wijze van tenuitvoerlegging gelast en zijn de duur van de voorlopige hechtenis op Zweeds en Bulgaars grondgebied, alsook de duur van de voorlopige hechtenis die in de vorm van „huisarrest” was opgelegd vanaf 21 december 2023 tot aan het onherroepelijk worden van de beschikking, in mindering gebracht.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 11 De verdediger van de gevonnisde persoon voert aan dat de procedure in eerste aanleg niet moet worden gevoerd volgens de bepalingen van hoofdstuk zesendertig, afdeling I, artikelen 453 tot en met 462, NPK en door een kamer met drie rechters, maar overeenkomstig de erkenningswet door een alleensprekende rechter, aangezien de procedure voor de wederzijdse erkenning van vonnissen in strafzaken tussen de lidstaten van de Europese Unie en voor de aanvaarding van de tenuitvoerlegging daarvan door deze wet wordt geregeld, terwijl de procedure overeenkomstig de artikelen 453 tot en met 462 NPK alleen nog van toepassing is op de erkenning en toezending van vonnissen in strafzaken tussen landen van buiten de Europese Unie.

- 12 De Sofiyska apelativna prokuratura (openbaar ministerie in tweede aanleg van Sofia) heeft binnen de gestelde termijn geen advies uitgebracht. Er zij echter op gewezen dat de procedure in eerste aanleg is ingeleid op basis van een voorstel van het openbaar ministerie van Sofia tot erkenning en tenuitvoerlegging, overeenkomstig artikel 12 van de erkenningswet, van het in Zweden tegen de Bulgaarse onderdaan RT gewezen vonnis.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

- 13 Voor de beslechting van het hoofdgeding moet worden uitgemaakt of de Bulgaarse rechter voor de erkenning en de aanvaarding van de tenuitvoerlegging van in een beslissingsstaat gewezen vonnis een andere procedure kan toepassen dan die welke is voorzien in de nationale wet tot omzetting van het kaderbesluit, wanneer de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel is geweigerd, de verbintenis tot tenuitvoerlegging van de straf overeenkomstig artikel 4, lid 6, van kaderbesluit 2002/584/JBZ is aangegaan en de beslissingsstaat een certificaat in de zin van artikel 5, lid 1, van kaderbesluit 2008/909/JBZ heeft afgegeven en toegezonden.
- 14 De vereisten van kaderbesluit 2008/909/JBZ zijn in Bulgaars recht omgezet bij de op 1 januari 2020 in werking getreden erkenningswet. Vóór de inwerkingtreding van deze wet bestond er geen onduidelijkheid of tegenstrijdige rechtspraak over de te volgen procedure voor de erkenning en de aanvaarding van de tenuitvoerlegging van een in een andere lidstaat gewezen vonnis waarbij een Bulgaars onderdaan tot een vrijheidsstraf is veroordeeld, wanneer een Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd met het oog op de overlevering van de gevonnisde persoon voor het uitzitten van de straf in de staat waar hij is veroordeeld en de Bulgaarse rechter de tenuitvoerlegging van dit Europees aanhoudingsbevel heeft geweigerd, maar zich ertoe heeft verbonden om de straf in Bulgarije zelf ten uitvoer te leggen. Overeenkomstig artikel 44, lid 11, van de overleveringswet dient de regionale openbare aanklager een verzoek in bij de regionale rechter van de woonplaats van de betrokken persoon, die dit verzoek onderzoekt overeenkomstig artikel 457, leden 2 tot en met 5, NPK – te weten de voorschriften die zien op de overbrenging van in het buitenland gevonnisde personen.
- 15 Sinds de inwerkingtreding van de erkenningswet is er echter een tegenstrijdige rechtspraak tot stand gekomen. Artikel 29 van deze wet („Overlevering op grond van een Europees aanhoudingsbevel en procedures van overlevering tussen de lidstaten”) bevat drie leden, waarvan het eerste overeenkomt met de bewoordingen van artikel 4, lid 6, van kaderbesluit 2002/584/JBZ, zonder evenwel nader te preciseren welke bepalingen van Bulgaars recht precies moeten worden toegepast om een in een andere lidstaat opgelegde vrijheidsstraf ten uitvoer te leggen; het tweede lid bepaalt uitdrukkelijk dat een Bulgaars onderdaan of ingezetene van de Republiek Bulgarije, die op grond van een Europees aanhoudingsbevel met het oog op strafvervolgung aan een andere lidstaat is

overgeleverd onder de garantie dat hij zal worden teruggezonden, overeenkomstig deze wet wordt teruggezonden, en in het derde lid is bepaald dat de beslissing overeenkomstig lid 1 genomen wordt uiterlijk 30 dagen na ontvangst van het verzoek overeenkomstig artikel 44, leden 8 tot en met 13, van de overleveringswet, die ongewijzigd is gebleven. Artikel 44, lid 11, van de overleveringswet bepaalt dat het openbaar ministerie een voorstel indient tot erkenning en tenuitvoerlegging van het buitenlandse vonnis overeenkomstig artikel 457, leden 2 tot en met 5, NPK.

- 16 Bij een aan de erkenningswet toegevoegde overgangs- en slotbepaling is artikel 40, lid 1, van de overleveringswet echter gewijzigd en in de nieuwe bewoordingen is bepaald dat artikel 29, lid 2, van de erkenningswet van toepassing is wanneer een Bulgaarse rechterlijke instantie de tenuitvoerlegging weigert van een uitgevaardigd Europees aanhoudingsbevel tegen een gezochte persoon die ingezetene is van de Republiek Bulgarije, daar duurzaam verblijft of Bulgaars onderdaan is, en zich verbindt tot tenuitvoerlegging, door het openbaar ministerie, van de door de rechterlijke instantie van de beslissingsstaat opgelegde vrijheidsstraf of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel.
- 17 De – bij de op 1 januari 2020 in werking getreden nieuwe erkenningswet – gewijzigde bepaling in artikel 40, lid 1, punt 4, van de overleveringswet, alsook § 6 van de aanvullende bepalingen bij die erkenningswet, op grond waarvan de betrekkingen tussen de Republiek Bulgarije en de lidstaten die de vereisten van kaderbesluit 2008/909/JBZ in hun nationale rechtsorde hebben omgezet, thans worden geregeld door deze wet in plaats van de vóór de inwerkingtreding daarvan geldende multilaterale internationale verdragen, zoals bijvoorbeeld het Verdrag van de Raad van Europa inzake de overbrenging van gevonnisde personen en het Verdrag tussen de lidstaten van de Europese Gemeenschappen inzake de tenuitvoerlegging van buitenlandse strafvonnissen van 13 november 1991, houden in dat het openbaar ministerie de beslissingsstaten in kennis stelt van de noodzaak om certificaten in de zin van artikel 5, lid 1, van kaderbesluit 2008/909/JBZ toe te zenden wanneer onherroepelijke beslissingen tot weigering van de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel zijn gegeven, waarbij de overlevering van Bulgaarse onderdanen met het oog op tenuitvoerlegging van de sanctie is geweigerd en in plaats daarvan de verbintenis is aangegaan om deze sanctie in Bulgarije ten uitvoer te leggen; zodra deze certificaten zijn afgegeven en ontvangen, worden zij aan de Bulgaarse rechterlijke instanties overgelegd met het oog op de erkenning en tenuitvoerlegging van de betrokken vonnissen. Dit is ook in dit geval gebeurd.
- 18 Tegelijkertijd ontstaat, bij gebreke van een uitdrukkelijke wijziging van artikel 44, lid 11, van de overleveringswet na de inwerkingtreding van de erkenningswet, ook de mogelijkheid tot toepassing van een alternatieve procedure waarbij, nadat Bulgaarse rechterlijke instanties beslissingen hebben gegeven tot weigering van de tenuitvoerlegging van Europese aanhoudingsbevelen met het oog op de overlevering van Bulgaarse onderdanen ten behoeve van de tenuitvoerlegging van in de beslissingsstaten opgelegde vrijheidsstraffen en tot aanvaarding van de

tenuitvoerlegging daarvan in Bulgarije, diezelfde aanhoudingsbevelen volgens de „traditionele” procedure voor de overbrenging van gevonnisde personen overeenkomstig de artikelen 457 e.v. NPK bij deze rechterlijke instanties worden ingediend, met verzoeken tot erkenning en tenuitvoerlegging van de desbetreffende vonnissen en onder overlegging van afschriften en vertalingen daarvan.

- 19 Het wezenlijke verschil tussen de procedure overeenkomstig de artikelen 457 e.v. NPK en de procedure zoals voorgeschreven door de erkenningswet is gelegen in de samenstelling van de in eerste aanleg rechtsprekende formatie: terwijl voor de procedure voor de overbrenging van gevonnisde personen overeenkomstig de NPK een kamer met drie rechters is vereist, wordt de procedure volgens de nationale wet tot omzetting van kaderbesluit 2008/909/JBZ door een alleensprekende rechter afgedaan.
- 20 Volgens de rechtspraak van de Varhoven kasatsionen sad (hoogste rechter in burgerlijke en strafzaken, Bulgarije) moeten zelfs onherroepelijk geworden rechterlijke beslissingen worden vernietigd wanneer zij zijn gegeven door een rechtsprekende formatie die niet in de wettelijk voorgeschreven samenstelling heeft gezeteld; dit geldt ook voor gevallen waarin een zaak door een grotere dan wettelijk voorgeschreven samenstelling, bijvoorbeeld door drie rechters in plaats van één rechter, is behandeld en afgedaan.
- 21 In het licht van de thans heersende rechtspraak van de Varhoven kasatsionen is het niet ondenkbaar dat de gevonnisde persoon, wanneer de bestreden in eerste aanleg gegeven beschikking door een uit drie rechters bestaande kamer, zoals voorgeschreven door de artikelen 457 e.v. NPK, door de verwijzende rechter wordt bevestigd, om heropening van de procedure verzoekt en dat deze beschikking wordt vernietigd, waarna de zaak voor een nieuwe behandeling naar de rechter in eerste aanleg wordt terugverwezen met de instructie om de procedure in eerste aanleg overeenkomstig de erkenningswet door een alleensprekende rechter te laten afdoen.
- 22 Ook al leidt zowel de procedure overeenkomstig de artikelen 457 e.v. NPK als de procedure zoals voorgeschreven door de erkenningswet tot een onherroepelijke rechterlijke beslissing, neemt dit niet weg dat de beslissing van de verwijzende rechter kan worden vernietigd via een verzoek tot herziening van onherroepelijk geworden rechterlijke beslissingen.
- 23 De tegenstrijdige nationale rechtspraak, waaronder ook die van de Varhoven kasatsionen, vormt niet alleen een probleem van nationaal recht, maar ook een probleem van Unierecht, aangezien deze rechtspraak rechtstreekse gevolgen heeft voor de wijze waarop Bulgarije de op hem rustende verplichtingen krachtens artikel 8, lid 1, en artikel 12, lid 2, van kaderbesluit 2008/909/JBZ nakomt. De verwijzende rechter is van mening dat de juiste en doeltreffende uitvoering van de in kaderbesluit 2008/909/JBZ gestelde vereisten geen ruimte laat voor een nationale procedure die afwijkt van die welke waarin de wet tot omzetting van dit

kaderbesluit voorziet, noch voor tegenstrijdige nationale rechtspraak die onzekerheid creëert over de samenstelling waarin de nationale rechterlijke instanties moeten beslissen over de erkenning en tenuitvoerlegging van een in een andere lidstaat gewezen strafvonnis waarbij een vrijheidsstraf is opgelegd en een certificaat in de zin van artikel 5, lid 1, van dit kaderbesluit is afgegeven, wanneer het certificaat en het vonnis zijn toegezonden nadat de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel door een Bulgaarse rechterlijke instantie is geweigerd en overeenkomstig artikel 4, lid 6, van kaderbesluit 2002/584/JBZ de verbintenis is aangegaan om de straf zelf ten uitvoer te leggen.